

מחקר מפתיע בשניידר

השمعת מוזיקה לפעוטות עם ברונכיאוליטיס מיטה את מצבם

■ ד"ר זיו, החקורת הראשית: "משמעות הניתוק שעצם המסביבה הרועשת בבית החולים, מהמוניוטורים, רעש החמצן ואנשי הצוות - הוא זה שمبיא לשיפור במידדים החיזוניים" ■ "הדבר משמש במיוחד לאור העובדה של צערכנו, אין כיום טיפול שתורם לשיפור מהיר של המחלת" ■

אהניות המותאמות לעוצמה שלא תהיה חריגה בילדים.

החוצהה - המטופלים בשלוש הקבוצות הראו שיפור במידדים ושותרו לביהם במהירות רבה יותר ממטופלים בגין אותו הוירוס שלא השתתפו במחקר.

60% מהילדים בקבוצת השקט, 77% מהילדים בקבוצת המוזיקה השקטה ר% 74% מהילדים שהאזינו למוזיקה של מוצרט הראו שיפור במידדים. הילדים הראו שיפור בצריכת החמצן, אכלו טוב יותר, גילו עرنות, שמחה ותחושה טוביה יותר.

ד"ר טעה זיו החקורת הראשית מסבירה: "במהלך הטבעי של המחלת, לצערנו, מלבד מתן חמצן, ניתוח ומעקב אין ממשו שתורם לשיפור מהיר. לכן היה מאוד משמה לגנות במחקר שביצענו שיש דבר שתורם לשינוי במצבם של הילדים. מדרים היה לראות איך תוך 25 דקות נצפים אצל הילדים שהשתתפו במחקר שניינים מהירים שלא ראיינו אצל מטופלים אחרים. המשמעות היא שעצם הניתוק מהסביבה הרועשת בבית החולים, מהמוניוטורים, רעש החמצן ואנשי הצוות - הוא זה שمبיא לשיפור במידדים החיזוניים".

בקבוצות האחריות הושמו שני סוגי מוזיקה. מטופל הושמעה מוזיקה במשך 25 דקות פעמי יום במהלך המחקר בוצעו 70 הטעות, כשלכל או כמה פעמים במהלך האשפוז, באמצעות מוחלט והם שימשו כקבוצת ביקורת, לשתי

מחקר חדש מעלה מימצאים מפתיעים: השמעת מוזיקה לפעוטות עם ברונכיאוליטיס (דלקת סימפונוגת) משפרת את מצבם.

במחקר, שהתקיים במרכז שנידר לרופאות ילדים מקבצת כללית, נמצא קשר חיובי בין השמעת מוזיקה לפעוטות עד גיל שנתיים הסובלים מדלקת בדרכי הנשימה מסווג ברונכיאוליטיס, לשיפור במידדים הפיזיולוגיים החיזוניים, ביניהם רמת החמצן בדם, דופק, קצב הנשימה ועוד, התורם להחלמה.

ברונכיאוליטיס, שנוגמת לעתים קרובות מוירוס RSV, מהויה הסיבה השכיחה ביותר לאשפזה פעוטות במשך חודשי החורף. במהלך השנהיים הראשונות לחיים, כלל הילדים ידקו בוירוס RSV, חלקם מפתחים ברונכיאוליטיס קשה שמחירות בית אשפוז בבית החולים (לוזב לצורך מתן חמצן). פעוטות שמושפזים עקב ברונכיאוליטיס נמצאים בסיכון מוגבר במיוחד לפתח אסתמה בילדים עד גיל 6 שנים.

המחקר שבוצע על ידי ד"ר טעה זיו, וופאה בכירה במחלקה ילדים במרכז שנידר, כלל 52 ילדים שאושפזו בעקבות ברונכיאוליטיס, וחולקו לשלש קבוצות. לקבוצה הראשונה הושמע שקט מוחלט והם שימשו כקבוצת ביקורת, לשתי